

ת"פ 28991/04/22 - מדינת ישראל נגד אמיר נעימי, מוגאהד ניס, וואיל חמוד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 28991-04-22 מדינת ישראל נ' נעימי(עציר)
ואח'

לפני כבוד השופט מוחמד עלי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
אמיר נעימי
מוגאהד ניס
וואיל חמוד

גזר דין בעניינו של נאשם 1

כתב האישום המתוקן

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש. גזר הדין כאן מתייחס לנאשם 1, אשר הורשע בעבירות הבאות: עבירות בנשק (החזקה, נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא + (ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); סיוע לעבירות בנשק (החזקה, נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(א) רישא + (ב) רישא בשילוב סעיף 31 לחוק העונשין; והפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. בפתח כתב האישום המתוקן צוין כי בין הנאשמים קיימת היכרות מוקדמת וכי ביום 23.3.2022 בשעה 19:30 או סמוך לכך, בוצע ירי לעבר בית משפחת מלחם בכפר ג'דידה-מכר מרכב טויוטה בצבע לבן. בעקבות אירוע הירי, ביום 23.3.2022 סמוך לשעה 23:00, במהלך פעילות משטרתית יזומה בכפר נסעו הבלש פ"מ, ושני בלשים נוספים בניידת בילוש. מאחורי הניידת נסעה ניידת משטרתית שהובילה צוות שוטרי יס"מ בפיקודו של השוטר ש'.

בהמשך למתואר בפתח כתב האישום, נסעו הנאשמים ברכב מסוג טויוטה קורולה לבנה מ"ר 5608852 (להלן: **רכב הטויוטה**) שבבעלות סאקר ניג'ם, כאשר הנאשם 2 נהג ברכב הטויוטה למרות שהיה בתקופת פסילה; הנאשם 3 ישב במושב הקדמי שליד הנהג; והנאשם 1 ישב במושב האחורי מימין.

בכתב האישום צוין כי **הנאשם 1**, שנסע ברכב סייע לאחר שזהותו אינה ידועה למאשימה בהחזקת, נשיאת והובלת רימון הלם M7290 שהיה מונח במרכז המושב האחורי ברכב הטויוטה; כמו כן החזיק, נשא והוביל אקדח חצי אוטומטי

מסוג גלוק, קליבר 9 מילימטר מספר סידורי GXB 338 (להלן: **האקדח**) וכן, מחסנית תואמת לאקדח וקופסת כדורים שהכילה 50 כדורים קליבר 9 מילימטר (להלן: **המחסנית והתחמושת**) זאת בתיק קטן, וכל זאת ללא רשות על פי דין.

בכתב האישום צוין כי הרימון הוא כלי נשק שבכוחו להזיק לאדם בעת פעולתו ואילו האקדח הוא כלי נשק שסוגל לירות כדור ובכוחו להמית אדם; המחסנית והתחמושת מהווים אביזרים לתחמושת לנשק כהגדרתם בחוק.

על פי עובדות כתב האישום, ביום המקרה, הבלשים סימנו עם אורות לרכב הטיוטה על מנת לעצור, חסמו את הכביש באמצעות הניידת ועקב כך רכב הטיוטה נעצר. מיד עם עצירת רכב הטיוטה, יצא הנאשם 1 מהרכב דרך הדלת האחורית ימנית במטרה לברוח מהשוטרים. בסמוך לדלת הרכב הנאשם 1 מעד, התיק נשמט מידי ונפל על הקרקע כשבתוכו האקדח וסמוך אליו נפלו המחסנית והתחמושת. הנאשם 1 ברח בריצה לכיוון צפון. הבלש פ' אשר יצא קודם לכן מהניידת בה נסעו הבלשים קרא לעבר הנאשם 1 "עצור משטרה", אך הנאשם לא נענה להוראתו. השוטר ש' רדף אחרי הנאשם 1 וכעבור 80 מטרים לערך, כאשר הנאשם 1 ניסה לטפס על חומה גבוהה כדי להמשיך בבריחה, עלה בידי השוטר ש' לעצרו.

3. הודאת הנאשמים בכתב האישום המתוקן באה לאחר שכפרו בעובדות כתב האישום והתנהלו שלוש ישיבות לשמיעת ראיות. בתום הישיבה השלישית, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש. ביום 9.2.2023 הודו הנאשמים בכתב האישום המתוקן והורשעו.

4. גזר דינו של הנאשם 2 ניתן ביום 12.3.2023 ויאמר מיד כי הנאשם 2 לא הורשע באותן עבירות בהן הורשע הנאשם 1. הנאשם 2 הורשע בעבירות הבאות: סיוע לעבירות בנשק (החזקה, נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(א) רישא + (ב) רישא בשילוב סעיף 31 לחוק העונשין; נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 + 62(1) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961; נהיגה ללא תעודת ביטוח בתוקף, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970. על הנאשם 2 הוטלו מאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים והופעל מאסר על תנאי בן 7 חודשים: חודשיים בחופף והיתר במצטבר לעונש, זאת בנוסף למאסר על תנאי ועונשים נוספים. טרם ניתן גזר דין בעניינו של הנאשם 3.

5. גזר הדין הנוכחי מתייחס אפוא לנאשם 1, אשר מעתה ואילך ייקרא - **הנאשם**.

תסקיר שירות המבחן

6. לבקשת הסנגור הוריתי על הגשת תסקיר שירות המבחן. בתסקיר שהוגש, סקר שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם. בין היתר צוין כי הוא כבן 27, רווק; השלים 10 שנות לימוד; שירת בצבא ולאחר מכן עבד בעבודות מזדמנות; עובר למעצרו התגורר בבית הוריו ועבד כשכיר במפעל לייצור מזגנים; וכי אין לחובתו הרשעות קודמות. לדברי הנאשם בהיותו נער עבר תאונת אופנוע, נפצע קשה ועבר מספר ניתוחים, והשתלו "פלטינות" ברגליו. כמו כן, תיאר שירות המבחן את קשריו המשפחתיים והחברתיים של הנאשם במעגלים המצומצמים והרחבים יותר. בהקשר לכך צוין כי

לנאשם קשרים עם חברים שמנהלים אורח חיים נורמטיבי וכאלה שמנהלים אורח חיים שולי.

7. בהתייחסו לעבירות מושא האישום, צוין כי הנאשם הודה והביע חרטה, הביע בושה עקב הפגיעה בתדמיתו, ביטא עמדות המתנגדות לשימוש באלימות, וגילה מודעות לכך שהוא מתקשה להציב גבולות לסביבת חבריו בשל רצונו לחוות על ידם שייכות וקבלה. לצד זאת, שירות המבחן העריך כי לא הייתה נטילת לקחת אחריות כנה. באשר להחזקת הנשק, הנאשם הביע היעדר אמון בגורמי הממסד וחוסר ביטחון בסביבת מגוריו, והעלה את הצורך לספק לעצמו אמצעי הגנה. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן חווית מעצר מורכבת מבחינה רגשית, והביע מוטיבציה לטיפול באלימות, אך לא הביע נזקקות טיפולית.

8. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אימץ לעצמו דפוסי התנהלות "לא מקדמים" אשר מעמידים אותו במצבי סיכון. כן התרשם שירות המבחן כי ביצוע העבירות נבע מחיבור לחברה שולית ומצורך בהפגנת מסוגלות וגבריות בשל דימוי עצמי נמוך. עוד ציין שירות המבחן כי על אף שהנאשם הרחיק עצמו מסכסוכים, הוא חש מחויב למשפחתו - ומחויבות זו משמעותית ומהווה גורם סיכון גבוה להתנהגות דומה בעתיד. על כן העריך שירות המבחן כי קיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, והמליץ על הטלת עונש מאסר בפועל.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

9. המאשימה הגישה טיעון כתוב לעונש והוסיפה וטענה בעל פה. המאשימה טענה כי עבירות הנשק נושאות חומרה רבה, והפנתה למדיניות הענישה המחמירה, לתיקון חוק העונשין הקובע עונשי מינימום בעבירות נשק, ולהנחיות פרקליט המדינה.

בהתייחסה לנסיבות ביצוע העבירות, טענה המאשימה כי הנאשם הינו בגיר והיה מודע היטב למעשיו. המאשימה הפנתה לפוטנציאל הנזק בעבירות נשק, ובכלל זאת טענה כי אלמלא המשטרה הייתה עוצרת את הנאשם, האקדח עלול היה לקטול חיי אדם. כן ציינה כי מלבד החזקת האקדח, הורשע הנאשם גם בסיוע להחזקת רימון הלם, וכן בעבירה של הפרעה לשוטר. באשר לחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות מושא האישום, נטען כי הנאשם הוא "הרוח החיה" וכי לו מיוחסות העבירות החמורות והמסוכנות ביותר מבין שלושת הנאשמים.

המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 33 ל-66 חודשי מאסר בפועל, תוך הפנייה לפסיקה. כן נטען כי המתחם צריך לכלול גם ענישה נלווית.

אשר לגזירת העונש בתוך המתחם - המאשימה ציינה כי לנאשם אין עבר פלילי; כי הוא הודה לאחר שהעידו 6 עדי תביעה כך שאין לייחס לו הודאה בהזדמנות הראשונה; וכן הפנתה לתסקיר שירות המבחן אותו הגדירה "שלילי". לדידה של המאשימה יש לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם הנטען אך לא בתחתיתו.

10. מטעם הנאשם הוגשו ראיות לעונש (סומנו טנ/1) שכוללים את הראיות הבאות: מכתב המלצה ביחס לתקופת שירותו הצבאי בו צוין כי הנאשם התנדב לשירות קרבי, שירת כלוחם בגדוד ברצועת עזה, גילה מוטיבציה ואחריות והיה מצטיין מחלקתי; מכתב המלצה מיום 6.2.2023 ממעסיקו בו צוין כי הנאשם עבד כעוזר נהג, תפקד בהצלחה ובמקצועיות; אישור השתתפות בקורס עזרה ראשונה בהיקף של 30 שעות, מיום 12.9.2022. כמו כן הוגשה אסופת מסמכים רפואיים: מסמך סיכום אשפוז בו מפורט כי בגיל 15 נפגע מרכב כהולך רגל, נגרם לו שבר של 3 הפטישונים בקרסול ימין; מסמך סיכום ביקור במחלקה לרפואה דחופה בו צוין כי בהיותו בן 22 הנאשם נפל מאופניים חשמליים, נגרמו לו שפשופים במרפק, באמה וברגל ימין.

11. הסנגור התייחס לנסיבות ביצוע העבירות, שלהשקפתו באו לידי ביטוי במסגרת דיוני ההוכחות שנוהלו עובר לתיקון כתב האישום, וטען כי העדויות שנשמעו הן שהובילו לתיקון כתב האישום. אשר לעבירה של הפרעה לשוטר, נטען כי בכתב האישום לא צוין מה אופן ההפרעה לשוטר, מלבד יציאתו של הנאשם מהרכב, והעובדה כי נתפס מספר מטרים מהרכב. הסנגור טען כי לביצוע העבירות לא קדם תכנון או התארגנות וכי הנאשם שהה ברכב יחד עם הנאשמים האחרים. כן נטען לא נעשה שימוש בנשק וכי הנשק לא היה טעון ועל כן לא נגרם שום נזק. הסנגור טוען כי בניגוד לנטען על ידי המאשימה, בשום מקום בכתב האישום לא צוין כי הנאשם היה "הרוח החיה" באירועים מושא האישום, ולדבריו הנאשם לא יזם, תכנן או דחף את היתר לביצוע העבירות.

הסנגור התייחס לפסיקה אליה הפנתה המאשימה וטען כי מדובר במקרים חמורים יותר שאינם הולמים את נסיבות המקרה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - צוין כי המדובר בנאשם בן 27, ללא עבר פלילי, התגייס לצבא, וקיימת יציבות תעסוקתית. לטענת הסנגור לא ניתן לומר כי התסקיר שלילי. הסנגור הפנה לכך שבתסקיר צוין שהנאשם מודע להשלכות החמורות של מעשיו, טען כי לנאשם יש קושי בשיתוף פעולה ועל כן צוין שאינו זקוק לטיפול, אך נטען שזהו כן המקרה שבו יש צורך בטיפול. הסנגור טען כי הנאשם משמש "אסיר תומך" בבית המעצר, ובמסגרת תפקידו מסייע לאסירים אחרים ואף הציל חיים של עצור אחר. לבסוף, הסנגור הפנה לפסיקה.

12. בדברו לפני הביע הנאשם חרטה על מעשיו, ביקש להתחיל חיים חדשים, וציין כי הוא מאמין כי בית המשפט שייתן לו את העונש המתאים.

מתחם העונש הולם

13. כידוע, גזירת הדין נעשית, בדרך כלל, בשני שלבים עיקריים: קביעת מתחם עונש הולם ולאחר מכן גזירת העונש בתוך המתחם (סעיף 40ג' לחוק העונשין). בתוך כך יש לבחון אם קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם. בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש, עליו לעשות כן בהתאם לעיקרון המנחה, כלומר קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לצורך קביעת המתחם, בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות

הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

14. הנאשם הורשע בשתי עבירות נשק: עבירה של נשיאת, הובלת והחזקת נשק - אקדח חצי אוטומטי מסוג גלוק ומחסנית תואמת לאקדח וקופסת כדורים שהכילה 50 כדורים; ועבירה של סיוע לנשיאת, הובלת והחזקת רימון הלם. בנוסף הורשע הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר.

15. עבירות הנשק נועדו להגן על חיי אדם ועל שלום הציבור וביטחונם. אין צורך להכביר מילים לגבי הסכנה הרבה הטמונה בעבירות הנשק ולנזק שעבירות אלו עלולות לגרום (ראו: ע"פ 3491/13 **טוויק נ' מדינת ישראל** (15.11.2013)). בית המשפט העליון עמד לא פעם על חומרתן של עבירות מסוג זה ועל מדיניות הענישה הנוהגת, בצינו את החובה להטיל בעבירות אלו עונש חמור ומרתיע (ראו: רע"פ 2718/04 **אבו דאחל נ' מדינת ישראל** (29.3.2004); ע"פ 5336/13 **צדוק נ' מדינת ישראל** (17.11.2013)).

16. הקריאות להחמיר עוד יותר בעונשים בגין עבירות נשק הולכות וגוברות, זאת בשל נפישותן של עבירות אלו והסיכון החמור שהן גורמות (ראו בין היתר ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח**, פסקאות 15-16 (5.11.2019); ע"פ 147/21 **מדינת ישראל נ' ביטון** (14.2.2021); ע"פ 5522/20 **חלייחל נ' מדינת ישראל** (24.2.2021); ע"פ 4207/21 **נורי נ' מדינת ישראל** (28.7.2021); ע"פ 4456/21 **מדינת ישראל נ' אבו עבסה** (23.1.2022); ע"פ 8869/21 **מדינת ישראל נ' קואסמה** (13.3.2022); ע"פ 579/22 **מדינת ישראל נ' טחאינה** (13.6.2022)). גם המחוקק ביטא עמדה ברורה שיש להחמיר בעונשים בגין עבירות נשק, זאת במסגרת סעיף 144(ז) לחוק העונשין, אשר חוקק בתיקון מס' 140 (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938).

17. מלבד עבירת הנשק המוגמרת בה הורשע הנאשם, הוא הורשע כאמור גם בעבירה של סיוע לעבירת נשק. כידוע, הדין מבחין בין עונשו של מבצע עיקרי לבין מסייע במובן זה שהעונש המרבי בגין ביצוע עבירת סיוע הוא מחצית העונש המרבי שנקבע למבצע העיקרי (סעיף 32 לחוק העונשין). הקביעה הנורמטיבית ביחס לעונש המרבי של המסייע לעומת המבצע העיקרי מבטאת את התובנה כי תרומתו של המסייע לביצוע עבירה פחותה מתרומתו של המבצע העיקרי (ע"פ 4876/15 **פלואי נ' מדינת ישראל** (3.12.2015) (להלן: עניין **פלואי**)). בהקשר זה נקבע כי "**המסייע, חרף תרומתו למעשה העבירה, כשמו כן הוא - נותר מחוץ למעגל העברייני הראשוני, ולכן אחריותו נחשבת פחותה**" (ע"פ 10153/07 **קייסי נ' מדינת ישראל** (30.7.2012)). על כן, "**ראוי, כי בבואו של בית המשפט לגזור את דינו של המסייע, יעמיד בית המשפט לנגד עיניו את היחס שקבע המחוקק בין עונשו של המסייע לעונשו של המבצע העיקרי**" (עניין **פלואי**). עם זאת, יש לזכור כי אין משמעות הדברים כי עניין לנו בחישוב אריתמטי, שכן יש להידרש לנסיבותיו של כל מקרה (ע"פ 4463/12 **ארנבורג נ' מדינת ישראל** (13.9.2012)).

18. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע עבירות הנשק בהן הורשע הנאשם, יש לתת את הדעת לנתונים הבאים: בכתב האישום לא צוין הרקע לביצוע העבירות, אלא צוין כי בוצע ירי לעבר בית מרכב טויוטה בצבע לבן. יודגש כי הירי לא מיוחס למי מהנאשמים וציון מעשה הירי הובא אך כרקע לפעילות כוחות הביטחון ביישוב. זאת ועוד, מעצם המעשים ניתן לומר כי לביצוע עבירת הנשק קדם תכנון מסוים, אם כי, בניגוד לנטען על ידי המאשימה לא עולים מכתב האישום נתונים שמהם ניתן ללמוד כי הנאשם הוא "הרוח החיה" מאחורי ביצוע העבירות מושא האישום. עם זאת יצוין כי להבדיל

מנאשם 2, הנאשם הורשע גם בעבירה מוגמרת של נשיאת והובלת נשק (שהיא כמובן חמורה יותר מעבירת סיוע). לצד זאת יש לציין כי ביצוע העבירות בחבורה - מוסיף חומרה. לעניין הנזק שנגרם, למרבה המזל הנאשמים נתפסו לפני שנעשה שימוש כלשהו באקדח או ברימון, ומשכך לא נגרם נזק לגוף או לרכוש. ברם, את הדגש כי לשים על הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם. יצוין כי המדובר באקדח חצי אוטומטי, לרבות מחסנית עם 50 כדורים, וכן ברימון הלם, שגם הוא טומן בחובו פוטנציאל "להזיק" לאדם, ולזרוע פחד ובהלה. אשר לעבירת ההפרעה לשוטר בה הורשע הנאשם - הרי שנסיונותיה אינן מן החמורות. כעולה מכתב האישום המתוקן ההפרעה לשוטר התבטאה בבריחתו של הנאשם בריצה מהמקום, אך כאמור הנאשם נתפס על ידי אחד השוטרים במרחק לא רב.

19. בע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני**, שניתן ביום 14.9.2022 (להלן: ע"פ **פלוני**), ציין בית המשפט העליון כי מתחם העונש שראוי ברגיל לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. נזכיר כי בע"פ פלוני דובר על נאשם בן כ-27 שלחובתו לא היו הרשעות קודמות, שהורשע בעבירה של נשיאת והובלת נשק ברכבו - גם שם כמו במקרה שלפנינו הנשק היה אקדח חצי אוטומטי.

20. אשר למדיניות הענישה בעבירה של החזקת, נשיאת והובלת נשק מסוג **רימון הלם**, ראו את פסקי הדין אליהם הפנית במסגרת גזר הדין שניתן על ידי בת"פ (מחוזי חיפה) 16760-09-22 **מדינת ישראל נ' גבריאלי** (25.1.2023). באותו מקרה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירה מושלמת, כאשר בעניינינו, לגבי רימון ההלם, המדובר בעבירת סיוע.

21. נוסף לעבירות הנשק הנאשם הורשע בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אשר הערכים המוגנים בה הם שמירה על שלטון החוק ובכלל זאת על החובה לציית לשוטרים הממלאים תפקידם כדין, וכן שמירה על הסדר הציבורי. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ישנו מנעד רחב של עונשים. בדרך כלל מתחם הענישה נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר בפועל, בכפוף לנסיבות המקרה, לחומרתו ולעבירות הנלוות (ראו למשל: רע"פ 6838/14 **דמתי נ' מדינת ישראל** (19.11.2014)). מטבע הדברים, מתחמי הענישה משתנים בהתאם לכלל הנסיבות שנלוו לעבירות, והעונשים שמושתים תלויים במאפייניהם האישיים של הנאשמים כגון עבר פלילי, לקיחת אחריות ועוד.

22. במקרה שלפנינו יש לתת את הדעת לכך כי אמנם הנאשם הורשע בעבירה מוגמרת של נשיאת והובלת נשק, וכן בעבירת סיוע ובעבירה של הפרעה לשוטר, אך המדובר באירוע אחד ויש להשקיף עליו כמכלול. מצד שני יש לתת ביטוי לכך שמעבר לעבירה של הובלת ונשיאת נשק, הורשע הנאשם בעבירה של סיוע להחזקת נשק וכן בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

23. לאור האמור, אני קובע כי מתחם העונש בנסיבות מקרה זה נע בין 32 ל-48 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

24. בגזירת העונש בגדרי מתחם העונש ההולם יש לשקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). במקרה שלפנינו, שקלתי את השיקולים הבאים:

(א) הנאשם בן 27, רווק;

(ב) לנאשם אין הרשעות קודמות;

(ג) הנאשם הודה בביצוע העבירות והביע חרטה אך שירות המבחן התרשם כי אין המדובר בלקיחת אחריות כנה על מעשיו. כמו כן, מתסקיר שירות המבחן עולה כי קיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. ככלל, כפי שתואר בסקירה המפורטת שהובאה לעיל, התסקיר מעלה תמונה מורכבת לגבי הנאשם; מצד אחד הנאשם מחובר לצדדים נורמטיביים מסוימים, אך מצד שני מחובר לחברה שולית ומצדד בצורך בהגנה על משפחתו במו ידיו;

(ד) לבסוף התחשבתי בתקופה בה הנאשם היה נתון במעצר עד תום ההליכים - מיום 23.3.2022 ועד היום.

גזר הדין

25. בשים לב למתחם העונש שקבעתי ולשיקולים הקשורים לגזירת העונש, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 34 חודשים בניכוי ימי מעצרו החל מיום 23.3.2022.

ב. מאסר על תנאי למשך 10 חודשים והתנאי כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים עבירת נשק או עבירה של ירי מנשק חם; ואולם אם יורשע בעבירה מסוג עוון מבין עבירות אלו יישא ב- 6 חודשים בלבד מתוכם.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים, עבירה כלפי שוטר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג אייר תשפ"ג, 04 מאי 2023, בנוכחות הנאשם 1 וב"כ הצדדים.